

[Poul Schlüter.]

gennem tjenestemandsansættelse eller lignende. Vi har som sagt sympati for dagsordenens indhold. Til gengæld vil jeg godt indrømme, at jeg nærer betydelig skepsis over for, hvad dagsordenen vil kunne føre til i det praktiske politiske liv.

I udvalgsbetænkningen har både det konservative folkeparti og venstre givet udtryk for, at nye ordninger er nødvendige, og jeg har hæftet mig ved, at det radikale venstre i sin mindretalsudtalelse har udtrykt det samme. Men jeg må oprigtigt talt sige, at jeg bedømmer det således, at chancen for at få disse nye ordninger nok afhænger af tidspunktet for dannelsen af en ny regering. Jeg tror ikke på, at vi får disse nye ordninger, så længe vi har den socialdemokratiske regering. Men da det princip, hr. Henry Christensen udtrykker i sin dagsorden, er i overensstemmelse med vore tanker, kan jeg anbefale at stemme for dagsordenen.

Bernhard Baunsgaard: Må jeg først komme med nogle bemærkninger om den dagsorden, der er fremsat.

Jeg kan næsten helt slutte mig til det, hr. Poul Schlüter sagde; men jeg vil drage en anden konklusion end hr. Poul Schlüter, selv om jeg er helt enig med ham, nemlig at vi vil undlade at stemme om denne dagsorden. Jeg tror ikke på, at vi gennem den opnår det, vi ønsker.

Jeg vil i den forbindelse gerne have lov til at gentage, hvad jeg sagde under første behandling, nemlig at når indekskontrakterne har været en så stor succes, må en del af forklaringen findes i ønsket hos en række borgere om at sikre deres alderdom, også selv om det skal medføre en øjeblikkelig nedgang i forbruget. Men jeg vil også henvise til, at jeg dengang sagde, at der sad et særligt udvalg under socialreformkommissionen, der skal finde en løsning på dette problem senest i 1974.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne gentage, hvad vi har sagt under anden behandling, og hvad der nu er anført både af hr. Henry Christensen og hr. Poul Schlüter: regeringen har vist en overordentlig beklagelig mangel på vilje til at samarbejde om disse problemer, en mangel på vilje, der må være så meget mere påfaldende, som regeringen

og dens parti under valgkampen gang på gang forsikrede, at det var dens udtalte ønske at fremme et samarbejde i folketinget. Derfor synes jeg, det er endnu mere beklageligt, vi ikke har kunnet komme igenem. Imidlertid mener jeg, at det vil være den bedste måde at angribe dette problem på, om vi selv udarbejder et forslag til at tage fat på det, og det agter vi at gøre.

Da vi jo havde så kort tid i udvalget, er der et enkelt spørgsmål, jeg vil bede den højtærede minister om at besvare heroppefra. Det har jo været sådan hidtil under ordningen med indekskontrakter, at man har kunnet ophæve dem. Jeg har modtaget en henvendelse, og for at få det klaret, vil jeg gerne spørge, hvordan det ligger med gentegningen for de mennesker, der den 23. november ophævede deres indekskontrakter. Det er et problem, som jeg føler at vi inden vi går til afstemning om den endelige vedtagelse, i hvert fald må have klaret.

Aksel Larsen: Ja, man skal immervæk opleve nye julelege, og vi må tage denne med. Jeg forstår bare ikke den snak, der føres fra de to partier, der nu møder frem med et dagsordensforslag til ære for det radikale venstre om, at der har været så kort tid i udvalget, at de ikke kunne komme med nogen ændringsforslag. Mig forekommer det, at med den ekspertise, venstre og konservative råder over, måtte det have været let for dem i hvert fald at antyde, hvilke ændringsforslag de kunne have ønsket for at gøre lovforslaget mere acceptabelt, men det har de ikke gjort. De har bestandig spurgt ministeren, om han ikke vil antyde et eller andet, men de er ikke selv kommet med noget.

Nu kommer de med et dagsordensforslag, og derom kan jeg kun sige, at det havde nok været mere rimeligt, at man enten havde fremsat en dagsorden om, at kroneforringelsen ikke må fortsætte, for så var hele problemet klaret, eller at tjenestemændene og tjenestemandspensionerne skal afskaffes — jeg forstår, at de to partier stadig væk er noget vrede over, at tjenestemændene har deres pensionsordning — eller eventuelt et forslag om, hvorledes de i fremtiden vil lave en opsparingsordning, så folk kunne spare op på det offentlige, altså andre skatteyderes regning.